

Skrócony obrzęd pokuty

Kapłan zakłada epitachelion i mówi: Błogosławiony Bóg nasz, w każdym czasie, teraz i zawsze, i na wieki wieków.

Amen. **Trisagion.** Chwała, i teraz. Najświętsza Trójco. Panie, zmiłuj się (trzy razy). Chwała, i teraz. Ojcze nasz.

Albowiem Twoje jest królestwo i moc, i chwała, Ojca i Syna, i Świętego Ducha, teraz i zawsze, i na wieki wieków. Amen.

Tropariony:

Zmiłuj się nad nami, Panie, zmiłuj się nad nami, żadnego bowiem usprawiedliwienia nie mając, tę oto modlitwę do Ciebie, jako Władcy, grzeszni zanosimy: Zmiłuj się nad nami.

Chwała Ojcu i Synowi, i Świętemu Duchowi.

Panie, zmiłuj się nad nami, w Tobie bowiem mamy nadzieję, nie bądź na nas bardzo zagniewany, nie pamiętaj też naszych nieprawości, ale wejrzyj i teraz na nas w Twojej łaskawości, i wybaw nas od wrogów naszych, Ty bowiem jesteś Bogiem naszym, a my ludem Twoim, wszyscy dziełem rąk Twoich, i imienia Twego wzywamy.

I teraz, i zawsze, i na wieki wieków. Amen.

Bramy miłosierdzia otwórz nam, błogosławiona Bogurodzico, abyśmy ufając Tobie nie zginęli, ale przez Ciebie zostali wybawieni z niedoli, Ty jesteś bowiem zbawieniem rodu chrześcijańskiego.

Tutaj pyta go kapłan o wszystkie jego grzechy. Po wyznaniu grzechów, wyznacza mu kanon, czyli epitymię i mówi do niego: Pochyl się. **I jeśli chce, odmawia tę modlitwę:**

Do Pana módlmy się.

Panie Boże, Zbawco swych sług, miłosierny i szczodry, i wielce cierpliwy, który odpuszczasz nasze przewiny, który nie chcesz śmierci grzesznika, ale aby nawrócił się i żył, sam i teraz zmiłuj się nad sługą Twoim **N.** i daj mu właściwą pokutę, odpuszczenie i darowanie grzechów, odpuszczając mu wszelkie grzechy, dobrowolne i mimowolne, przyjmij i zjednocz go ze świętym Twym Kościołem w Chrystusie Jezusie Panu naszym, wraz z którym przynależy Tobie władza i majestat, teraz i zawsze, i na wieki wieków. Amen.

Pan i Bóg nasz Jezus Chrystus łaską i szczodrobliwością swej miłości do ludzi niech daruje Tobie, dziecię **N.**, wszystkie Twoje grzechy, a ja niegodny kapłan, władzą Jego mnie udzieloną daruję i przebaczam Tobie wszystkie grzechy Twoje, w imię Ojca i Syna, i Świętego Ducha. Amen.

Przy końcu tej modlitwy kapłan błogosławi penitenta. Mówi także:

Zaprawdę godne jest to, błogosławić Ciebie, Bogurodzico, zawsze błogosławioną i najczystszą i Matkę Boga naszego. Czcigodniejszą od Cherubinów i bez porównania chwalebniejszą od Serafinów, któraś bez zmiany zrodziła Boga Słowo, Ciebie, prawdziwą Bogurodzicę, wysławiamy.

Chwała Ojcu i Synowi, i Świętemu Duchowi, i teraz i zawsze, i na wieki wieków. Amen.

Rozesłanie.

W obliczu śmierci kapłan odmawia tylko modlitwę rozgrzeszenia:

Pan i Bóg nasz Jezus Chrystus łaską i szczodroblivością swej miłości do ludzi niech daruje Tobie, dziecię *N.*, wszystkie Twoje grzechy, a ja niegodny kapłan, władzą Jego mnie udzieloną daruję i przebaczam Tobie wszystkie grzechy Twoje, w imię Ojca i Syna, i Świętego Ducha. Amen.
